

ρέστην παριστάθη βασιλεύοντα ἐν "Ἄργει καὶ οὐχὶ ἐν Μυκήναις. Πάν τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων λεγόμενον περὶ Μυκηνῶν φαίνεται ἀναγόμενον ἀπλῶς εἰς χωρίον" ἀνεξάρτητον τοῦ "Ἄργους καὶ κατοικούμενον ὑπὸ Ἀργείων. Οὐ κ. Σχλεῖμαν ἀγεταῖ πρὸς τὴν γνώμην, δτὶ αἱ Μυκῆναι εἶχον κατακτηθῆ καὶ καταεραφῆ ὑπὸ τῶν Ἀργείων ἐν ἐποχῇ παναρχαίᾳ ίσως πρὸ τῶν δυημικῶν χρόνων καὶ ὑποδηλουμένην θεωρεῖ τὴν καταστροφὴν ταύτην ἐν τινε χωρίῳ τῆς Ἰλιάδος (Δ, 50—56). Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἡ Ἡραλέγει πρὸς τὸν Δία·

"Ἔτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλιταται εἰσι πόληες Ἀργος τε Σπάρτη τε καὶ εὔρυαγυια Μυκήνη. Τὰς διαπέρσαι, δτὶ ἀν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθι. Ήσταμαι οὐδὲ μεγαίρω. Εἴπερ γάρ φθονέω τε καὶ οὐκ ἐδ διαπέρσαι. Οὐδὲ ἀνύω φθονέουσ; ἐπεὶ τῇ πολὺ φέρτερος ἐστι.

"Ἐὰν δὲ ποιητὴς οὗτος παριστάθη τὴν θεὸν λαλοῦσαν, δὲν ἀποδεικνύει τοῦτο, λέγει δὲ κ. Σχλεῖμαν, δτὶ μία τουλάχιστον τῶν τριῶν πόλεων, περὶ ὧν δὲ λόγος, πραγματικῶς εἶχε καταεραφῆ; "Δλλως δὲ, τὰ εὑρεθέντα ἐν Μυκήναις κτερίσματα φαίνονται πάντα ἀνατρέγοντα εἰς παναρχαιοτάτην ἐποχὴν, πῶς δὲ ἄλλως ἔζηγεται τοῦτο εἰμὴ διὰ τῆς ὑπόθεσεως, δτὶ καὶ τὴς πόλεως τῇ καταστροφῇ ὑπῆρξεν ἐπίσης ἀρχαιοτάτη;

"Ο κ. Σχλεῖμαν δράττεται τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτης πρὸς ἐπανόρθωσιν ἐσφαλμένης κατ' αὐτὸν ἀξιώσεως, ἐσχάτως ἐκτεθείσης περὶ τῶν εὑρεθέντων ἐν Μυκήναις ἐξ τάφων. Ἐρρέθη δτὶ οἱ τάφοι οὗτοι δὲν ἦδυνχντο νὰ δοι οἱ περὶ ὧν διελεῖ δ Παυσανίας, ἀφοῦ εὑρέθησαν ἐξ, τοῦ Παυσανίου μνημονεύοντος μόνον πέντε. Ο κ. Σχλεῖμαν ἀπαντᾷ, δτὶ τὸ κείμενον τοῦ Παυσανίου δὲν περιορίζει ἐν αργῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν τάφων εἰς πέντε καὶ δτὶ δύναται τοῦτο ἐπίσης νὰ ἐννοηθῇ ὡς ἀφορῶν καὶ εἰς ἀριθμὸν μεγαλείτερον.

"Ο κ. Σχλεῖμαν ἐπέρανε τὴν ἀνακοίνωσιν, αναγγείλας τὴν πρόθεσίν του, δπως προσεχῶς ἀναχωρήσῃ εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐπειχειρήσῃ πάλιν νέας ἀνασκαφὰς, ἀλλαγοῦ τῆς ἡλληνικῆς χώρας.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

ΝΕΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ. — Δοκιμή ἐγένετο ἐσχάτως ἐν Νέᾳ Ἅγρη πρὸς τὴν διὰ τοῦ ἀτμοῦ θέρμανσιν τῶν ἐσωτερικῶν δωμάτων οἰκίας, ἐπιστολὴ δὲ πρὸς τὸν ἀγγλικὸν Χρόνον ἀφηγεῖται γένον πείραμα τῆς δι' ἀτμοῦ θέρμανσεως τῶν οἰκιῶν διλοκλήρου πόλεως διὰ τρόπου τὸ φωταέριον ἀπὸ γενικοῦ τινος καὶ κεντρικοῦ δοχείου διακλαδούμενον ἀνὰ τὰς δύοντας φωτίζει πάσας τὰς τῆς

πόλεως συνοικίας. Ἡ μέθοδος αὕτη τῆς θερμάνσεως, ἥτις δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν εἰς ὀρεσμένας μὲν ἀλλὰ ἀρχούντως μεγάλας ἀποστάσεις, οὐδὲ ἀποφέρη προσόδους μᾶλλον ἢ ἥττον ἀνωτέρας ἐκείνων ὅσας συνεπάγονται αἱ ἐν χρήσει νῦν καύσιμοι ὕλαι.

Ἡ μέθοδος αὕτη ἥρξατο ἐσχάτως ἐφαρμοζομένη ἐν Δοκοπόρτῳ, καὶ τὸν παρελθόντα χειμῶνα οἰκίας περὶ τὰς 200 περιλαμβανόμεναις ἐντὸς ἀκτῆνος 3 μιλίων ἀπὸ τοῦ μέρους, δπου ἡ θερμότης παρήγετο, θερμάνθησαν διὰ σωλήνων διαφόρους ἐχόντων διαστάσεις.

Οὐδεμία συμπύκνωσις παράγεται εἰς τοὺς πρωτίστους σωλήνας, οἵτινες καλύπτονται ἀμέσως μὲν ἐπὶ τοῦ σιδήρου διὰ λεπτοῦ χάρτου, εἰτα δὲ περιβάλλονται διὰ ναστοχάρτου καὶ τέλος διὰ χάρτου Μανίλλης. Οὕτω δὲ παρασκευασθέντες οἱ σωλήνες ἐμπερικλείονται διὰ ξυλίνων σωλήνων, κατατιθεμένων ἐν ταῖς δύος διὰ τρόπον οἱ τοῦ φωταερίου.

Ἡ δοκιμὴ τῆς θέρμανσης εἰς τὰς διακλαδώσεις κατορθοῦται διὰ ἀγωγῶν σωλήνων, οἵτινες σύγκεινται ἐκ σωλήνων ἀλλήλοις προστηρυμοσμένων εἰτε δριζοντίως εἰτε καθέτως καὶ συγκοινωνοῦσι μεθ' ἑτέρου σωλήνος, χρησιμεύοντος πρὸς ἔξοδον τοῦ συμπυκνωθέντος μόσατος, δπερ ἐκρέει εἰς θερμοκρασίαν διλίγον ἐλάσσω τῶν 100 βαθμῶν, θερμοκρασίαν ἀρκοῦσαν εἰς πάσας τὰς οἰκιακὰς ἔργασίας, ἡ πρὸς θέρμανσιν ὑποστέγων φυτοκομείων καὶ λοιπῶν.

Οὕτως ἐν ἀποστάσει ἡμίσεος μιλίου ἀπὸ τῶν λεβήτων χρῆσις ἐγένετο τοῦ ἀτμοῦ ὡς κινητικῆς δυνάμεως δύο ἀτμομηγανατ, ἡ μὲν 10 ἐππων δυνάμεως, ἡ δὲ 14, βαδίζουσιν εἰς τὴν ἀπόστασιν ταύτην μετὰ μικροτάτης προσθήκης ξυλικῆς.

Ο οὕτω μεταδιδόμενος ἀτμὸς δυνατὸν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ μαγειρεῖον εἰς τὸ ἀρτοποιεῖον κτλ. Εἰς ἀπόστασιν ἐνδε τετάρτου τοῦ μιλίου ἀπὸ τῶν λεβήτων τὸ φυγρὸν μόσαρ ἀνέρχεται εἰς τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ζέοντος ἐντὸς τριῶν λεπτῶν διὰ διογυτεύσεως τοῦ ἀτμοῦ διὰ διατρήτου σωλήνος. Τὸ νέον τοῦτο θέρμαντικὸν σύστημα φαίνεται ἐπιτυγχάνον καὶ προώρισται νὰ μεταβάλῃ τὰς πρὸς θέρμανσιν ἐν χρήσει μεθόδους.

Η ΙΣΤΙΟΦΟΡΟΣ ΑΜΑΣΙΑ. — Πολλάκις παρατηρεῖται ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ γραμμῇ πῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τρέχουσα μεθ' ἀπάσης αὐτῆς τῆς ταχύτητος ἀμαξία ιστιοφόρος. Καὶ ίσως μὲν παράδοξον τοῦτο καὶ νεώτατον φανήσεται, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει, καθ' ὅσον καθ' ἔκαστην ἐνεργοῦσα ἡ ιστιοφόρος αὕτη ἀμαξία διεισένει καθ' ὥραν 20—25 λεύγας, τοῦ ἀνέμου οὐρίου πνέοντος. Ἡ ἐπινόησις

αύτης ουδόλως είναι νέα, διότι ή δύναμις του άνέμου ένεργος επί τῶν ίστιών, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ἐν τῇ ἡρῷ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀμάξης, ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν θαλάσσῃ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου. Τοιούτων ἀμάξων χρῆσις ἐγένετο ἐξ ἀμυημονεύτων χρόνων ἐν ταῖς πεδιάσι τῆς Σινικῆς καὶ τῆς Ἰσπανίας. ἀλλὰ τὸ πρῶτον καὶ ἐπιτυχῶς ἐν Ὀλλανδίᾳ αύταις ἐγρησμοποιήθησαν, ἔνθα ὑπερέβανον κατὰ πολὺ τὴν ταχύτητα πλοίου, ὥθουμένου ὑπὸ τοῦ σφρόρτερου οὐδρέου ἀνέμου. Οὕτως ἐντὸς δλίγων ὥρων ἴστιοφόρος ἀμάξα μετέφερεν ἐξ μέγρῳ δέκα ἐπιθέτων εἰς διάστημα 148—222 χιλιαμέτρων, ἐλάχιστον κόπον παρέχουσα εἰς τὸν πηδαλιοῦχον, διτεις κατὰ βούλησιν διηγόμενε τὸ δχῆμα.

Τοῦτο πληρέστατα εἴηγείται. Ἰστιοφόρος δλανδικὴ ἀμάξα διήνυε 56 χιλιάμετρα καθ' ὥραν ταχτικῶς. ἀλλως δὲ διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ ταχύτης αύτη ἦν πράγματι ἀτύγχριτος. Ἐφ' ὅσον διδηρόδρομος δὲν εἴχεν εἰσέτι ἐπινοηθῆ, αἱ ἴστιοφόροι ἀμάξαι ἦσαν τὰ ὡς τὰ ταχύτατα ἐγνωσμένα δχῆματα.

Ἡ ἐπινόησις, ὡς εἰκός, ἐπικεντήθη μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ σιδηροδρόμου. Ή ἐν τῇ τροχηλασίᾳ ἀντίστασις ἔξησθενει πάντοτε τὴν ταχύτητα τῶν ἴστιοφόρων ἀμάξων. ἀλλ' ὅτε ἡ χρῆσις τῶν τροχίῶν ἡλάττωσε μεγάλως τὴν ἀντίστασιν, καὶ ἐπομένως τὴν ἀναγκαίαν κινητικὴν δύναμιν, ἐπόμενον ἦτο νὰ μεριμνήσωσιν δπως μεταχειρισθῶσιν προσέτι καὶ κινητήριον δύναμιν ἀπολύτως δωρεὰν παρεχομένην, καὶ εὔρεται εἰρίτε στον εἰς τινας χώρας τῆς οἰκουμένης. Καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐν τῇ ἡρῷ ὁ ἀνεμος πνέει μεθ' ἐκκῆτης δυνάμεως δπως ἀποθῇ ἐπωφελῶς χρῆσιμος.

Τὸ ἀποτελοῦν τὸ πλεονέκτημα τῶν ἴστιοφόρων ἀμάξων, ἦτοι ἡ μεταχίνησις ἐν πεδιάσι καὶ σχεδὸν κατὰ πάσας τὰς διεύθυνσις, ἔξαλείφεται κατὰ μέγα μέρος μόνον διὰ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἀκολουθῆσα: σιδηροδρομικήν τινα γραμμήν. Ἐν τούτοις, ἐὰν δὲ ἀνεμος πνέη ταχτικῶς κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς γραμμῆς, εἴναι φανερὸν ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ δχῆματος δύναται ν' ἀποθῇ κατάλληλας.

Ἐν Ἀμερικῇ ἡ χρῆσις τῶν πτερωτῶν δχημάτων τείνει εἰς γενίκευσιν, μεταχειρίζονται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῶν τροχιῶν καὶ ἐν τῇ ἐκδρομῇ διέρχονται τοὺς ἀπεράντους ἀγροὺς τῶν ἡνοιμένων Πολιτειῶν.

Ἡ ἐπιτευχθεῖσα ταχύτης, λέγεται, ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν ταχύτητα τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Τὸ νέον δχῆμα ἔχει τέσσαρας τροχούς, μῆκος 3 μέτρων καὶ βάρος 300 χιλιογράμμων. Δύο ίστοι φέρουσι τὰ ίστια μεθ' διεκῆς ἐπιφανείας 24

τετραγωνικῶν μέτρων. Ὁ κυριώτερος ἵστος ἔχει μήκος 3 $\frac{1}{2}$ μέτρων.

Προσόμοια δχῆματα μεταχειρίζονται πρὸς τροχηλασίαν ἐπὶ τῶν πάγων, διανύοντα 65 χιλιόμετρα καθ' ὥραν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. — Κατὰ τὸ 1877 ἔξελιθησαν ἐν Γερμανίᾳ 14,000 συγγράμματα ἀποτελοῦντα ἐν ὅλῃ 20,000 τόμους. Μὴ ὑπολογιζομένων τῶν ἀνωνύμων δημοπιεύσεων, τὰ βιβλία ταῦτα ἐγράφησαν ὑπὸ 10,000 συγγραφέων. Διαιροῦνται δὲ καθ' ὄλην ὡς ἔξι. Ἐγκυλοπαιδεῖαι, βιβλιογραφίαι 372· θεολογικὰ 1253· νομικὰ, πολιτικὰ καὶ στατιστικὰ 1329, ιατρικὰ 755· τῶν φυσικῶν ἐπιτεμῶν, χημείας καὶ φαρμακολογίας 470· φιλοτοφικὰ 163· διδακτικὰ καὶ παιδαγωγικὰ 1629· βιβλία πρὸς χρῆσιν τῆς νεολαΐας 485· κλασικὰ τῶν ἀνατολικῶν καὶ ἀρχαίων γλωττῶν 520· τῶν νεωτέρων γλωσσῶν 145· ιστορικὰ 739· γεωγραφικὰ 311· μαθηματικὰ καὶ ἀστρονομικὰ 166· στρατιωτικὰ 374· ἐμπρικὰ καὶ βιουτχανικὰ 525· ἀρχιτεκτονικῆς, μηχανικῆς, μεταλλευτικῆς καὶ ναυτικῆς 378· περὶ θύρας, ἀλιείας καὶ δασονομίας 163· γεωργίας καὶ φυταρικής 392· φιλολογικὰ 1126· πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ 540· οἰκοδομῆς 17· ποικίλα 507· Πίνακες· γεωγραφικοὶ 336. Τὸ δλον βιβλία 13,925. Ἐκτὸς τούτων ἔκδίδονται διάφορα ἡμερολόγια εἰς ἀντίτυπα 8,000,000. Μόνον τὸ Tree Frog Calendar, τὸ δινομαστότερον διὲ τὰς προφητείας του περὶ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν, πωλεῖ κατ' ἔτος ἀντίτυπα 500,000.

Ἐκ τῆς Γαλλίας τῷ 1877 ἔξελιθησαν βιβλία γαλλικὰ ἀξίας 14,268,250 φράγκων, Ἐδημοσιεύθησαν δὲ ἐν αὐτῇ βιβλία εἰς ἔναντις γλώσσας καὶ εἰς νεκρὰς κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος ἀξίας 1,620,252.

Ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἔξαγωγὴ κατὰ τὸ 1877 ἀνέρχεται εἰς 896,316 λίρας στερλίνας. Ἀπὸ τοῦ 1875 δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐδημοσιεύθησαν 130 συγγράμματα ἀφορῶντα εἰς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα.

Ο ὑπεύθυνος Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ/ΔΣ.